

Η ΑΠΟΓΡΑΦΗ

Ἀπογραφή, ἀπογραφή! Ὅλη ἡ Ἑλλάς διατελεῖ εἰς ἀναστάτῳσιν ἢ Ἑλλάς ἀπογράφεται, διὰ νὰ ἐξακριβωθῇ ὁ πληθυσμὸς τῆς. Καὶ ὅμως μὲ δσπὴν ἀκρίβειαν καὶ ἀνυποθέσωμεν, ὅτι θὰ ἐνεργηθῇ ἡ ἐργασία, πάντοτε θὰ εὐρεθῶσι μερικοὶ νὰ ἐνθυμηθῶσιν, ὅτι σήμερον εἶνε ἡ ἐορτὴ τοῦ κατ' ἐξοχὴν δυσπίστου μεταξὺ τῶν ἀγίων καὶ νὰ εἰπωσιν ὡς ὁ Θωμᾶς: «Οὐ μὴ πιστεύσω εἰς τὸν αἰῶνα!»

— Ἡοῦμ!... ἔλεγε δυστρόπως γρυλλίζων γηραιὸς δικηγόρος ἐκ τῶν σφόδρα ἀντιπολιτευομένων, ὃν ἡρώτων περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ἀπογραφῆς, ἐγὼ εἰξεύρω, ὅτι ἀπογραφή ἐνεργεῖται ἐν περιπτώσει θανάτου καὶ ὅπως κατήντησε τὸ ἔθνος μας!...

Ἄλλη ἐξήγησις, προσερχομένη ἐκ τῶν αὐτῶν πηγῶν: Ὁ πρωθυπουργὸς καὶ τὸ κόμμα του θέλουν νὰ νέμονται εἰς τὸ ἐξῆς τὴν Ἑλλάδα μὲ τὸ δικαίωμα... τῆς ἀπογραφῆς.

Ἡγὼ τῆς ἀπογραφῆς.

— Ἀλέκο, δὲν ἔρχεσαι περίπατον;

— Ὅχι, ἔχω ν' ἀπογράψω τὸ θέμα μου.

— Καὶ δὲν τὸ ἀπογράφεις αὖριον;

— Αὖριον!.. μὰ ἀφοῦ αὖριον τελειώνει ἡ ἀπογραφή!

Ἐτέρα.

Ὁ ὑπάλληλος πρὸς τὸν οἰκοδεσπότην:

— Μὰ διατί δὲν ἐσημειώσατε εἰς τὸ δελτίον τὸν ἀριθμὸν τῶν τέκνων σας;

— Κύριε, αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἡ σύζυγός μου κοιλοπονεῖ... σὰς παρακαλῶ περιμείνατε ὀλίγον διὰ νὰ δοῦμε τί θὰ γεννήσῃ!

Τὰ διανεμηθέντα σήμερον δελτία μᾶς φαίνονται οὐχὶ πολὺ ἐντελῆ, διότι, σὰς παρακαλοῦμεν, ποῦ θὰ σημειωθῶσιν οἱ ἐρμαφρόδιτοι, ἀφοῦ μόνον δύο γένη ἀναγνωρίζονται, τὸ ἄρρεν καὶ τὸ θῆλυ;

Καὶ ἄλλη ἀτέλεια:

Ὑπάρχουσι τρεῖς στήλαι διὰ τοὺς ἀγάμους, τοὺς ἐγγάμους καὶ τοὺς ἐν χηρείᾳ. Ἀλλὰ ποῦ θὰ καταγραφῶσιν οἱ μεμνηστεσμένοι;

Φανταζόμεθα τὴν στενοχωρίαν μερικῶν βουλευτῶν καὶ ἀνωτέρων ὑπαλλήλων, ὅταν θὰ γράψωσιν ἐν τῷ δελτίῳ ἔαν εἶνε ἐγγράμματοι ἢ ἀγράμματοι.

Καὶ μία ἀνισότης, τὴν ὁποίαν παρατηρήσαμεν εἰς τὴν στήλην τῶν σωματικῶν καὶ πνευματικῶν παθήσεων.

Ἐνῶ προνοεῖται περὶ τῶν τυφλῶν καὶ τῶν κωφολάλων, οὐδεμία λαμβάνεται πρόνοια περὶ τῶν χωλῶν καὶ μονοχειρῶν. Μήπως διὰ νὰ μὴ θεωρηθῇ ἡ ἀπογραφή πολὺ σακάτικη;

Σὰς λέγομεν ἐκ τῶν προτέρων, ὅτι εἰς τὴν στήλην τῆς

λαλουμένης γλώσσης ὁ κ. Κόντος θὰ γράψῃ: Ἀττική, ὁ κ. Φιλήμων: δημοτικὴ καὶ ἡμεῖς θὰ γράψωμεν... τοῦ Ψυχάρη.

Καὶ μία γνώμη μας.

Ἡ στήλη τῆς φρενοβλαθείας πρέπει νὰ υποδιαίρεθῇ εἰς ἄλλας εἰδικωτέρας κατηγορίας λ. γ. τῆς βλακίας, τῆς ἡλιθιότητος κ.λ.π. διότι προβλέπομεν, ὅτι θὰ στενοχωρηθοῦν πολὺ οἱ συντάκται τοῦ «Συλλόγου».

Διάλογος ἐπίκαιρος.

— Σήμερα θὰ γραφοῦν τὰ μεγαλείτερα φέμματα καὶ ὄχι τὴν 1ην Ἀπριλίου.

— Γιατί;

— Μὰ ἀφοῦ ἡ γυναῖκες θὰ δηλώσουν τὴν ἡλικίαν τους.

Ἀξενόμα

Δωρεὰ Μπουλίκη,

ὁποῦ εἶνε φρίκη.

Ὁ Σταῦρος ὁ Μπουλίκης!... ὁ θρόνος ἔς χαρῆ... ὑμνήσατέ τον ὅλοι κι' οἱ δημοσιογράφοι... καὶ αὐτὸς εἰς τὸν σεπτὸν μας Διάδοχον δωρεὶ τὸ ἕνα του καὶ ἄλλο πολὺτιμο χωράφι, ἐλευθέρην καὶ χρέους καὶ πάσης ὑποθήκης, καὶ γίνετ' εὐεργέτης κι' ὁ Σταῦρος ὁ Μπουλίκης.

Ὁ Σταῦρος θὰ τὸ ἔχη τιμὴν του καὶ καμάρ: κι' ἐγὼ ἐκ τῆς χαρᾶς μου φωνάζω καὶ σικρῶ... στὸν νέον Κωνσταντῖνον, στὸν θρόνον τὸ βλαστάρη, ὁποῦ μὲ τοὺς εὐζώνους χορεύει τὸν συρτό, στὸν πρόδρομον τῆς δόξης καὶ τῆς μελλούσης νίκης τὰ ἐντιμὰ του πλούτη χαρίζει κι' ὁ Μ. ουλίκης.

Τί δωρεὰ γενναῖα καὶ τί δωρεοδότης τί ἄμωμος πολίτης καὶ ποῖος πατριώτης! Ἄς χαίρῃ κι' ἡ πατρίς του. αἱ κλασσικαὶ Ἀθῆναι, ποῦ μὲ τὰ δεκανίκια τὸν βλέπουν εἰς τὸν δρόμον... ὁ Πλούταρχος τῶν παιδῶν εἰς ὅλον του τὸ εἶνε τοῦ ἔθνους τὸν Μεσσίαν κηρύττει κληρονόμον.

Ὁ Σταῦρος ὁ Μπουλίκης... ἀνοίξατέ του θέσιν... ζητήσατε ἀμέσως τὴν ὑψηλὴν του σχέσιν.

Ὁ Ἄναξ τῶν Ἑλλήνων θὰ τοῦ ἐπὶ πολλὰ καὶ ἴσως θὰ τοῦ κάμουν τρεπίζα στὸ Παλάτι, ὁ δὲ δωρεοδότης θὰ τρώῃ καὶ θὰ πίνει καὶ μὲ τὸν Βασιλέα θὰ πέρη, καὶ θὰ δίνει.

Τιμὴ πρὸς τὸν Μαικήν του Πορφυρογεννήτου, ἃς τιμηθῶν πρὸς χάριν αὐτοῦ κι' οἱ ἔγγ. νοί του. Στοῦ παλατιοῦ καὶ τοῦτος ἔς μπαῖν τὰ συνάφια, εἰς τῆς Αὐλῆς τὰς δάφνας καὶ ὁ Σταῦρος ἔς γέρνη... Χαρὰ εἰς τὸν Μπουλίκην, ποῦ δίνει τὰ χωράφια, χαρὰ στὸν Κωνσταντῖνον, ποῦ τέτοιο δῶρο πέρνει.

Σουρ